

Received: 01-05-2020

Revised: 27-05-2020

Accepted: 03-06-2020

ความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายและจริยธรรมการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น จังหวัดสกลนคร

Knowledge and Understanding of Communication Laws and Ethics of Local Administrators in Sakon Nakhon Province

สุภาภรณ์ ศรีดี¹

Supaporn Sridee

caassup@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น 2) เพื่อศึกษาความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่น ระเบียบวิธีวิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกับนักปกครองท้องถิ่นจาก 15 ตำบล 100 หมู่บ้าน รวม 373 กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสนทนากลุ่มกับนักปกครองท้องถิ่น จากตำบลดงชน ตำบลห้วยยาง และตำบลโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 17 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า นักปกครองท้องถิ่น 1) มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ร้อยละ 50.94 ขาดความรู้ความเข้าใจ ร้อยละ 35.46 และไม่แน่ใจ ร้อยละ 13.60 2) มีความต้องการรู้กฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารทุกประเด็น 3) เสนอแนวทาง (1) จัดการอบรม (2) ทำคู่มือ และสื่อออนไลน์ (3) สัมมนาอย่างต่อเนื่อง (4) มีมาตรการส่งเสริมด้วยรางวัล (5) ให้สร้างเครือข่าย (6) จัดทำแหล่งความรู้

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, กฎหมายและจริยธรรมการสื่อสาร, นักปกครองท้องถิ่น, สกลนคร

¹ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

School of Communication Arts, Sukhothai Thammathirat Open University

Abstract

The objectives of this research were to study 1) local administrators' knowledge and understanding of communication laws and ethics; 2) their demand for such knowledge; and 3) approaches for increasing their knowledge. This was a survey research. The sample population was 373 local administrators from 100 villages in 15 sub-districts. Data were analyzed with frequency, percentage, mean and standard deviation. Focus group discussions were held with 17 samples from Dong Chon, Huai Yang, and Non Hom Sub-districts in Mueang District, Sakon Nakhon Province and descriptive analysis was used for qualitative data analysis

The results showed that 1) 50.94% of samples had a good understanding of communication laws and ethics while 35.46% lacked knowledge and understanding and 13.60% were unsure. 2) The samples had demand for greater knowledge about every subtopic on the survey. 3) Suggested approaches for increasing knowledge were (1) training; (2) creating manual and online media; (3) conducting seminars frequently; (4) providing awards incentive; (5) network building; and (6) setting up knowledge sources.

Keywords: knowledge and understanding, communication law and ethics, local administrator, Sakon Nakhon Province

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นักปกครองท้องถิ่น เป็นตำแหน่งที่มีอยู่คู่กับสังคมและการปกครองของไทยมาอย่างยาวนาน มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน การอำนวยความสะดวก ดูแลความเป็นอยู่ทุกข์สุขของราษฎร เป็นกลไกขับเคลื่อนนโยบายของรัฐ และปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดในพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน หัวใจของภารกิจงานกรมการปกครองอยู่ที่อำเภอ และตำบล หมู่บ้าน ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองระดับฐานรากที่เป็นจุดเชื่อมโยงการยึดโยงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และหลอมรวมประชาชนให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ ช่วยเหลือบูรณาการการทำงานร่วมกับส่วนราชการ และทุกฝ่ายในพื้นที่ให้ประสบผลสำเร็จ

งานวิจัยของเกรียงศักดิ์ จอตนอก, จิตติ กิตติเลิศไพศาล และละมัย ร่มเย็น (2559, น.139-149) เรื่องบทบาทในการสร้างหมู่บ้านปลอดภัยเสพติด ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร พบว่า บทบาทสำคัญที่ทำงานประสบความสำเร็จได้แก่ บทบาท 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเป็นผู้กระตุ้น 2) ด้านการเป็นผู้ประสานงาน และ 3) ด้านการเป็นผู้ติดต่อหรือเป็นตัวแทน ประกอบกับการศึกษาในรายงานผลการติดตามองครพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน (คณะอนุกรรมการติดตามองครพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน 2554, น.245) มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ คือ การเสนอให้รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ และมีความสามารถพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานต่างๆ ที่กระจายไปสู่หมู่บ้านตามนโยบายของรัฐบาล และควรทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ตามที่กฎหมายและระเบียบต่างๆ ได้ให้อำนาจไว้

จากความสำคัญของภารกิจและอำนาจหน้าที่ ดังกล่าวจะเห็นได้ว่ำนักปกครองท้องถิ่น จึงมีความสำคัญต่อประชาชนในพื้นที่ เป็นอย่างมาก นักปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญมากและมีอำนาจหน้าที่ในทางปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย อำนาจความเป็นธรรม ควบคุมดูแลราษฎรให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการประสานงานกับสื่อมวลชนในพื้นที่และกระทำให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรตามที่ทางราชการกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ เช่น แนะนำ อบรม หรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมาย หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ กฎหมายและ

จริยธรรมด้านการสื่อสาร การประสานระหว่างราษฎรกับสื่อมวลชนในพื้นที่ การทำหน้าที่ของนักปกครองท้องถิ่นที่อาจไปกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล กลุ่มคนด้อยโอกาส เด็กและเยาวชน หรือ องค์กรอื่นๆ ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองสิทธินั้นอยู่ ส่งผลให้มีการฟ้องร้อง ทำให้นักปกครองท้องถิ่นที่มีความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายเพื่อปกป้องและคุ้มครองสิทธิของตนด้วยเช่นกัน นักปกครองท้องถิ่นจึง มีความต้องการความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารเพื่อให้นักปกครองท้องถิ่นสามารถทำงานร่วมราษฎรและสื่อมวลชนในพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้นความต้องการความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสาร จึงยังคงสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการทำงานของนักปกครองท้องถิ่น การสร้างความรู้ ความเข้าใจ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยในเรื่องดังกล่าว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น
3. เพื่อเสนอแนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่น

นิยามศัพท์

1. นักปกครองท้องถิ่น หมายถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 15 ตำบล 100 หมู่บ้าน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย หมายถึง การที่นักปกครองท้องถิ่นที่มีข้อมูลที่ผ่านการสังเคราะห์จากสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง ที่ได้สั่งสมมาจากการศึกษา เรียนรู้ ค้นคว้าหรือจากประสบการณ์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศ ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด ประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ระเบียบ คำสั่ง และกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับนักปกครองท้องถิ่นอื่นๆ
3. ความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรม หมายถึง การที่นักปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อประเด็นปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในกระบวนการทำงาน และการเสริมสร้างจริยธรรมด้วยการส่งเสริมของสังคม
4. ความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น หมายถึง นักปกครองท้องถิ่นที่มีความประสงค์ที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ในหมวดเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของประชาชน และที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของนักปกครองท้องถิ่น กฎหมายด้านการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับงานการปกครองท้องถิ่น กฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาท/บุกรุก กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฐานละเมิด และละเมิดต่อชื่อเสียง พระราชบัญญัติจัดตั้งการพิมพ์ ควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ พระราชบัญญัติกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ ควบคุม กฎหมายเกี่ยวกับโฆษณา ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค และพระราชบัญญัติอาหาร พระราชบัญญัติยา พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่นทั่วประเทศ และสามารถนำไปเป็นกรณีศึกษาสำหรับการเรียนการสอนในชุดวิชาต่างๆ ของหลักสูตรนวัตกรรมการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่นทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกของสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามกับนักปกครองท้องถิ่นที่จาก 15 ตำบล 100 หมู่บ้าน รวม 373 กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสนทนากลุ่มกับนักปกครองท้องถิ่น จากตำบลดงชน ห้วยยาง และโนนหอม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร จำนวน 17 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลหรือการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation)

1. ตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่มาของข้อมูล หลากหลายเพื่อเป็นการตรวจสอบยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่าข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ข้อมูลจากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้มีความสอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่

2. ตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) เป็นการตรวจสอบยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล คือไม่ว่าผู้ใดทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก็จะได้ข้อมูลที่ตรงกันโดยในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเพิ่มเติมด้วยการใช้ผู้ช่วยวิจัย ร่วมเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม โดยให้จุดประเด็นที่ได้ไปขณะที่ดำเนินการ และบันทึกเสียงไว้ เมื่อได้ข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกัน

3. ตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) เป็นการยืนยันข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎีที่ หลากหลาย โดยการศึกษาในครั้งนี้นักศึกษาจะใช้แนวความคิดและทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายชิ้นเพื่อเป็นการรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ข้อสรุปผลการวิจัย นำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น
2. ความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น
3. แนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่น

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย	ตอบถูกต้อง		ตอบผิด		ไม่แน่ใจ		รวม	
	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)
1. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถนำเสนอเรื่องส่วนตัวของดารา นักแสดงและบุคคลที่มีชื่อเสียงได้โดยไม่มีคามผิด เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคลสาธารณะ	276	74	53	14.20	44	11.8	373	100
2. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถเข้าไปหาข่าวในบ้านนักการเมืองได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากเป็นตัวแทนของประชาชน	289	77.50	55	14.70	29	7.8	373	100
3. นักการเมืองไม่สามารถเป็นเจ้าของกิจการสื่อได้ ยกเว้น สื่อสิ่งพิมพ์	172	46.10	128	34.30	73	19.6	373	100
4. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถตีพิมพ์หรือนำเสนอข่าวจากสังคมออนไลน์ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตใครเพราะข่าวไม่มีลิขสิทธิ์	68	18.20	241	64.60	64	17.2	373	100
5. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถโพสต์หรือแชร์ภาพได้ทุกภาพเนื่องจากเป็นส่วนตัวของเราเอง	250	67	92	24	31	9	373	100
6. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถกดไลค์ (LIKE) ในสื่อสังคมออนไลน์ได้ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์	147	39.40	192	51.50	34	9.1	373	100
7. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้โดยอิสระในสื่อสังคมออนไลน์ตามระบอบประชาธิปไตย	223	59.70	111	29.80	39	10.5	373	100
8. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถแสดงความคิดเห็นในทางสนับสนุนนักการเมืองคนใด หรือพรรคการเมืองใด ก็ได้ในสื่อสังคมออนไลน์ โดยไม่ผิดกฎหมายหรือระเบียบ	281	75.40	58	15.50	34	9.1	373	100
9. นักปกครองท้องถิ่นที่โพสต์ภาพและเรื่องราวของลูกบ้านได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย	232	62.20	87	23.30	54	14.5	373	100
10. หากมีการหมิ่นประมาทกันผ่านสื่อต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถฟ้องร้องได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่สามารถฟ้องเป็นคดีอาญาและคดีแพ่งฯ ได้	167	44.80	146	39.10	60	16.1	373	100
11. การโพสต์/แชร์เรื่องราวและ/หรือ ภาพ ในสื่อต่างๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่เป็นการทำให้ประชาชนตื่นตระหนก หรือกระทบต่อความมั่นคง ถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	225	60.40	96	25.70	52	13.9	373	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย	ตอบถูกต้อง		ตอบผิด		ไม่แน่ใจ		รวม	
	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)
12. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน สามารถตั้งสถานีวิทย์ชุมชนได้ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม	111	29.70	176	47.20	86	23.1	373	100
13. ตามกฎหมายเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ นักปกครองท้องถิ่นสามารถขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการได้ทุกเรื่อง เพื่อความโปร่งใส และตรวจสอบได้	148	39.60	183	49.10	42	11.3	373	100
14. การแอบถ่ายภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ หากทำเพื่อนำมาเผยแพร่สามารถทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาตหรืออ้างอิงเพราะถือเป็นการประชาสัมพันธ์ให้กับเจ้าของภาพยนตร์	243	65.20	87	23.30	43	11.5	373	100
15. นักปกครองท้องถิ่นที่ไม่สามารถเปิดเผยหรือตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกำลังพล และอาวุธยุทโธปกรณ์ในทางทหารได้	151	40.50	177	47.50	45	12	373	100
16. การโฆษณาทางสื่อมวลชนที่เกินจริง และคนทั่วไปรู้ได้ว่าไม่เป็นจริงอย่างแน่นอน ถือว่าไม่มีความผิด	99	26.50	234	62.80	40	10.7	373	100
17. การโฆษณาที่ยอ่งสรรพคุณยา เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือสามารถทำได้ โดยบุคลากรทางการแพทย์	189	50.70	140	37.50	44	11.8	373	100
18. การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่เป็นผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย สามารถเลี่ยงการนำเสนอชื่อ นามสกุล ของเด็กและเยาวชนด้วยการนำเสนอชื่อ นามสกุลของบิดามารดาแทนได้	210	56.30	107	28.70	56	15	373	100
19. เรื่องที่เกี่ยวกับการที่เด็กและเยาวชนที่ถูกละเมิดทางเพศ นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถให้สื่อมวลชนมาทำข่าวได้	104	27.90	198	53.10	71	19	373	100
20. การโพสต์ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์เกี่ยวกับวิธีทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของนมเปรี้ยว 3 ยี่ห้อที่เป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ถือเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่ผู้แชร์หรือส่งต่อไม่มีความผิด	215	57.70	87	23.30	71	19	373	100
รวม		50.94		35.46		13.60		

1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายของนักปกครองท้องถิ่น

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายของนักปกครองท้องถิ่น มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ดังนี้

ประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายของนักปกครองท้องถิ่น พบว่า โดยภาพรวม นักปกครองท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายด้านการสื่อสาร ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 50.94 ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายด้านการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 35.46 และไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 13.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

● ประเด็นกฎหมายที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก มีทั้งหมด 15 ประเด็น ได้แก่

1. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถนำเสนอเรื่องส่วนตัวของดารา นักแสดงและบุคคลที่มีชื่อเสียงได้โดยไม่มี ความผิด เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคลสาธารณะ (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

2. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถเข้าไปหาชาวบ้านในการเมืองได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากเป็น ตัวแทนของประชาชน (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

3. นักการเมืองไม่สามารถเป็นเจ้าของกิจการสื่อได้ ยกเว้น สื่อสิ่งพิมพ์ (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้ อย่างถูกต้องว่า ผิด)

4. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถติพิมพ์หรือนำเสนอข่าวจากสังคมออนไลน์ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตใคร เพราะข่าวไม่มีลิขสิทธิ์ (ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ถูก)

5. นักปกครองท้องถิ่นสามารถโพสต์หรือแชร์ภาพได้ทุกภาพเนื่องจากเป็นสื่อส่วนตัวของเราเอง (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

6. นักปกครองท้องถิ่นสามารถกดไลค์ (LIKE) ในสื่อสังคมออนไลน์ได้ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ (ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ถูก)

7. นักปกครองท้องถิ่นสามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้โดยอิสระในสื่อสังคมออนไลน์ ตามระบอบ ประชาธิปไตย (ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ถูก)

8. นักปกครองท้องถิ่นสามารถแสดงความคิดเห็นในทางสนับสนุนนักการเมืองคนใด หรือพรรคการเมืองใด ก็ได้ในสื่อสังคมออนไลน์ โดยไม่ผิดกฎหมายหรือระเบียบ (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

9. นักปกครองท้องถิ่นที่โพสต์ภาพและเรื่องราวของลูกบ้านได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากเป็นอำนาจ หน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

10. หากมีการหมิ่นประมาทกันผ่านสื่อต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถฟ้องร้องได้ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่สามารถฟ้องเป็นคดีอาญาและคดีแพ่งฯ ได้ (ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่าง เลือกได้อย่างถูกต้องว่า ถูก)

11. การโพสต์/แชร์เรื่องราวและ/หรือ ภาพ ในสื่อต่างๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่เป็นการทำให้ประชาชน ตื่นตระหนก หรือกระทบต่อความมั่นคง ถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ถูก)

12. การแอบถ่ายภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ หากทำเพื่อนำมาเผยแพร่สามารถทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต หรืออ้างอิงเพราะถือเป็นการประชาสัมพันธ์ให้กับเจ้าของภาพยนตร์ (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

13. การโฆษณาอย่างอธรรมพคุณยา เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือสามารถทำได้ โดยบุคลากรทางการแพทย์ (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

14. การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ที่เป็นผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย สามารถเลี่ยงการนำเสนอ ชื่อ นามสกุล ของเด็กและเยาวชนด้วยการนำเสนอชื่อ นามสกุลของบิดามารดาแทนได้ มีผู้ตอบได้ถูกต้อง (ข้อนี้ผิด และกลุ่ม ตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่า ผิด)

15. การโพสต์ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เกี่ยวกับวิธีทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของนมเปรี้ยว 3 ยี่ห้อที่เป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องถือเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ แต่ผู้แชร์หรือ ส่งต่อไม่มีความผิด (ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าถูก)

● ประเด็นกฎหมายที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย มีทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่

1. การโฆษณาทางสื่อมวลชนที่เกินจริง และคนทั่วไปรู้ได้ว่าเป็นจริงอย่างแน่นอน ถือว่าไม่มีความผิด
2. ตามกฎหมายเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ได้ทุกเรื่อง เพื่อความโปร่งใส และตรวจสอบได้
3. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน สามารถตั้งสถานีวิทย์ชุมชนได้ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
4. นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถเปิดเผยหรือตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกำลังพล และอาวุธยุทโธปกรณ์ ในทางการทหารได้
5. เรื่องที่เกี่ยวกับการที่เด็กและเยาวชนที่ถูกละเมิดทางเพศ นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถให้สื่อมวลชนมา ทำข่าวได้

นอกจากนั้นผลการวิจัยจากการสนทนากลุ่มนักปกครองท้องถิ่น ยังพบอีกว่า นักปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับประเด็นกฎหมายที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากสอดคล้องกับผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 15 ประเด็น แต่ที่น่าสนใจก็คือ ในประเด็นที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มไม่ทราบ หรือเข้าใจผิด ได้แก่ประเด็นดังต่อไปนี้

1. การโฆษณาทางสื่อมวลชนที่เกินจริง และคนทั่วไปรู้ได้ว่าเป็นจริงอย่างแน่นอน ถือว่าไม่มีความผิด
2. ตามกฎหมายเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการ ได้ทุกเรื่อง เพื่อความโปร่งใส และตรวจสอบได้
3. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน สามารถตั้งสถานีวิทย์ชุมชนได้ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
4. นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถเปิดเผยหรือตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกำลังพล และอาวุธยุทโธปกรณ์ ในทางการทหารได้

ส่วนประเด็นกฎหมายที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย มีเพียงประเด็นเดียว คือ เรื่องที่เกี่ยวกับการที่ เด็กและเยาวชนที่ถูกละเมิดทางเพศ นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถให้สื่อมวลชนมาทำข่าวได้ แต่นักปกครองท้องถิ่นที่คิดว่า สามารถทำได้ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญและอาจทำให้กระทำความผิดกฎหมายได้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย	ตอบถูกต้อง		ตอบผิด		ไม่แน่ใจ		รวม	
	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)
1.การเสนอของขวัญหรือเงิน อันมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ ไม่ว่าจะให้หรือรับจากนักปกครองท้องถิ่นด้วยกัน หรือจากบุคคลอื่นใด ได้แก่ รางวัล เงิน ค่าใช้จ่าย ในการเดินทางท่องเที่ยว ค่าขนย้าย หรือสิ่งใดก็ตามที่เป็นการให้เปล่า สามารถทำได้โดยไม่ผิดจริยธรรม หากมูลค่าไม่เกิน 3,000 บาท	193	51.70*	136	36.50	44	11.8	373	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย	ตอบถูกต้อง		ตอบผิด		ไม่แน่ใจ		รวม	
	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)	จำนวน (n=373)	ร้อยละ (100)
2. ท่านสามารถใช้อำนาจหน้าที่ในการประสานหรือเจรจาเพื่อให้ได้ประโยชน์ ได้แก่ การประมุขงานราชการ การบรรจุหรือโยกย้ายตำแหน่ง หากอยู่ในวิสัยที่ช่วยได้ก็สามารถกระทำได้ เพราะเป็นการแสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อกัน	245	65.70*	94	25.20	34	9.1	373	100
3. ท่านมีความชอบธรรมที่จะได้ประโยชน์จากการรับผลประโยชน์ในรูปแบบที่เป็นเป็นทรัพย์สินหรือการใช้เวลาของทางราชการไปทำงานนั้น หากมีหนังสืออนุมัติจากราชการให้ทำหน้าที่ได้	109	29.20*	207	55.50	57	15.3	373	100
4. ท่านสามารถทำงานหรือดำเนินการใดๆ อันเป็นการรับจ้างที่ได้ค่าตอบแทน หากเป็นเวลานอกเวลาราชการ	75	20.10*	258	69.20	40	10.7	373	100
5. ท่านสามารถรับเป็นแกนนำให้หนักการเมืองหรือพรรคการเมืองได้ หากเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาล	271	72.70*	65	17.40	37	9.9	373	100
6. “ความรับผิดชอบ” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น	328	87.90*	24	6.50	21	5.6	373	100
7. “ความตรงต่อเวลา” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น	336	90.10*	16	4.30	21	5.6	373	100
8. “ความอดทน” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น	336	90.10*	17	4.50	20	5.4	373	100
9. “ความเสียสละ” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น	337	90.30*	17	4.50	19	5.2	373	100
10. “ความซื่อสัตย์ สุจริต” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น	334	89.50*	17	4.60	22	5.9	373	100
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	68.73		22.82		8.45			

1.2 ความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่นที่มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ดังนี้

ความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น ผลวิเคราะห์ พบว่า โดยภาพรวม นักปกครองท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสาร คิดเป็น ร้อยละ 68.73 ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 22.82 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 8.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

● **ประเด็นจริยธรรมที่ตระหนักรู้ในระดับมาก** มี 8 ประเด็นได้แก่

1. การเสนอของขวัญหรือเงิน อันมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ ไม่ว่าจะให้หรือรับจากนักปกครองท้องถิ่นด้วยกันหรือจากบุคคลอื่นใด ได้แก่ รางวัล เงิน ค่าใช้จ่าย ในการเดินทางท่องเที่ยว ค่าขนย้าย หรือสิ่งใดก็ตามที่เป็นการให้เปล่า สามารถทำได้โดยไม่ผิดจริยธรรม หากมูลค่าไม่เกิน 3,000 บาท (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าผิด)

2. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ในการประสานหรือเจรจา เพื่อให้ได้ประโยชน์ ได้แก่ การประมูลงานราชการ การบรรจุหรือโยกย้ายตำแหน่ง หากอยู่ในวิสัยที่ช่วยได้ก็สามารถกระทำได้ เพราะเป็นการแสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อกัน (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าผิด)

3. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถรับเป็นแกนนำให้นักการเมืองหรือพรรคการเมืองได้ หากเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาล (ข้อนี้ผิด และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าผิด)

4. “ความรับผิดชอบ” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น

(ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าถูก)

5. “ความตรงต่อเวลา” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น

(ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าถูก)

6. “ความอดทน” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น

(ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าถูก)

7. “ความเสียสละ” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น

(ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าถูก)

8. “ความซื่อสัตย์ สุจริต” จัดเป็นคุณธรรมจริยธรรมของนักปกครองท้องถิ่น

(ข้อนี้ถูก และกลุ่มตัวอย่างเลือกได้อย่างถูกต้องว่าถูก)

● **ประเด็นจริยธรรมที่ตระหนักรู้ในระดับน้อย** มี 2 ประเด็นได้แก่

1. ความชอบธรรมที่จะได้ประโยชน์จากการรับผลประโยชน์ในรูปแบบที่เป็นเป็นทรัพย์สินหรือการใช้เวลาของทางราชการไปทำงานนั้น หากมีหนังสืออนุมัติจากราชการให้ทำหน้าที่ได้

2. นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถทำงานหรือดำเนินการใดๆ อันเป็นการรับจ้างที่ได้ค่าตอบแทน หากเป็นเวลานานกว่าราชการ

ทั้งสองประเด็นเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม แต่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิด

ทั้งนี้ จากผลการวิจัยสนทนากลุ่มนักปกครองท้องถิ่น พบว่าในประเด็นจริยธรรมที่ตระหนักรู้ในระดับมาก สอดคล้องกับผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 8 ประเด็น และประเด็นจริยธรรมที่ตระหนักรู้ในระดับน้อย มี 2 ประเด็นที่เข้าใจผิดเช่นเดียวกับข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถาม

2. ความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ประเภทรายการ	ระดับความต้องการ					\bar{x}	SD	แปลผล	ไม่ต้องการ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. รัฐธรรมนูญในหมวดเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของประชาชน และที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของนักปกครองท้องถิ่น	144 (38.60)	129 (34.60)	84 (22.50)	11 (2.90)	5 (1.30)	4.06	0.92	มาก	0 (00.00)
2. กฎหมายด้านการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับงานการปกครองท้องถิ่น	120 (32.20)	155 (41.60)	82 (22.00)	13 (3.50)	1 (3.00)	4.00	0.89	มาก	2 (0.5)
3. กฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาท/บุกรุก	108 (29.00)	149 (39.90)	91 (24.40)	19 (5.10)	4 (1.10)	3.89	0.95	มาก	2 (0.5)
4. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฐานละเมิด และละเมิดต่อชื่อเสียง	102 (29.00)	136 (36.50)	90 (24.10)	29 (7.80)	15 (4.00)	3.75	1.08	มาก	1 (0.30)
5. พระราชบัญญัติจัดการพิมพ์ควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์	72 (19.30)	140 (37.50)	113 (30.30)	41 (11.00)	6 (1.60)	3.61	0.98	มาก	1 (0.30)
6. พระราชบัญญัติกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ ควบคุมกิจการวิทยุและโทรทัศน์	78 (20.90)	149 (39.90)	106 (28.40)	31 (8.30)	8 (2.10)	3.68	0.98	มาก	1 (0.30)
7. กฎหมายเกี่ยวกับโฆษณา ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค และพระราชบัญญัติอาหาร พระราชบัญญัติยา ราชอาณาจักรเครื่องสำอาง	98 (26.30)	147 (39.40)	88 (23.60)	33 (8.80)	6 (1.60)	3.79	1.00	มาก	1 (0.30)
8. พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน	118 (31.60)	149 (39.90)	71 (19.00)	21 (5.60)	13 (3.50)	3.79	1.04	มาก	1 (0.30)
9. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร	113 (30.30)	145 (38.90)	92 (24.70)	17 (4.60)	3 (0.80)	3.91	0.96	มาก	3 (0.80)
10. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	79 (26.00)	151 (40.50)	102 (27.30)	19 (5.10)	2 (0.50)	3.85	0.92	มาก	2 (0.50)
11. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	4 (1.1)	22 (5.9)	104 (27.9)	144 (38.6)	7 (26)	3.81	0.96	มาก	2 (0.50)
รวม						3.77	0.99	มาก	

- ความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก
- ความต้องการความรู้ความเข้าใจ แยกตามกฎหมายแต่ละฉบับ พบว่า นักปกครองท้องถิ่นมีความต้องการในระดับมาก ได้แก่

1. รัฐธรรมนูญในหมวดเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของประชาชน และที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของนักปกครองท้องถิ่น
2. กฎหมายด้านการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับงานการปกครองท้องถิ่น
3. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
4. พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
5. กฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาท/บุกรุก
6. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
7. กฎหมายเกี่ยวกับโฆษณา ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค และพระราชบัญญัติอาหาร พระราชบัญญัติยา พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง
8. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฐานละเมิด และละเมิดต่อชื่อเสียงชื่อเสียง
9. พระราชบัญญัติกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ ควบคุม กิจการวิทยุและโทรทัศน์
10. พระราชบัญญัติจดแจ้งการพิมพ์ ควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยจากการสนทนากลุ่มนักปกครองท้องถิ่น พบว่า นักปกครองท้องถิ่นที่มีความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมของสื่อมวลชน **ที่มีผลกระทบโดยตรงกับการปฏิบัติหน้าที่** ตามลำดับ ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญ ในหมวดเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของนักปกครองท้องถิ่น
2. กฎหมายด้านการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับงานการปกครองท้องถิ่น
3. กฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดฐานหมิ่นประมาท/บุกรุก
4. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฐานละเมิด และละเมิดต่อชื่อเสียงชื่อเสียง
5. พระราชบัญญัติจดแจ้งการพิมพ์ ควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์และ หนังสือพิมพ์
6. พระราชบัญญัติกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ ควบคุมกิจการวิทยุและโทรทัศน์
7. กฎหมายเกี่ยวกับโฆษณา ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค และพระราชบัญญัติอาหาร พระราชบัญญัติยา พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง
8. พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
9. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
10. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
11. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมดมีความเห็นตรงกันที่ต้องการกฎหมายทั้ง 11 เรื่อง และยังต้องการได้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอื่นๆ ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง กฎหมายเกี่ยวกับการจรรยาบรรณ

3. แนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่น

จากข้อสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลในข้างต้นนักวิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมกับนักปกครองท้องถิ่น ดังนี้

3.1 ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายกับนักปกครองท้องถิ่น โดยอาจจัดทำเป็นหลักสูตรระยะสั้น ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า นักปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในเกือบทุกระดับมาก มีเพียงบางฉบับในระดับน้อย และมีความต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นใน

ระดับมาก โดยการจัดอบรมดังกล่าวอาจดำเนินการโดยความร่วมมือระหว่างองค์กร/หน่วยงานในภาควิชาการและภาควิชาชีพ ได้แก่ สถาบันวิชาการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ร่วมกับสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์และที่เกี่ยวข้อง การจัดอบรมดังกล่าวจะต้องมีการออกแบบหลักสูตร กำหนดเนื้อหาและวิธีการฝึกอบรม การจัดทำสื่อประกอบการฝึกอบรมและการติดตามประเมินผล โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของ 3 ภาคส่วน คือ สถาบันวิชาการส่วนกลาง สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนนิเทศศาสตร์ และสมาคมวิชาชีพนักปกครองท้องถิ่น ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม มีความคิดเห็นในแนวทางเดียวกัน คือ ต้องการให้สถาบันการศึกษา อาทิ มสธ. จัดอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการสื่อสารสำหรับนักปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการบริการวิชาการ โดยมีวิทยากร สื่อเอกสาร สื่อที่เป็นคลิป และคู่มือ

3.2 ควรมีการจัดทำคู่มือ เอกสาร และสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารสำหรับนักปกครองท้องถิ่น โดยนำเสนอในลักษณะของการสรุปสาระสำคัญที่นักปกครองท้องถิ่น ต้องรู้ รวมถึงหลักและแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมที่นักปกครองท้องถิ่น พึงยึดถือและประพฤติปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนยกระดับมาตรฐานวิชาชีพของตน ทั้งนี้คู่มือฯ ดังกล่าวจะต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาและสาระสำคัญที่มีความง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยหยิบยกนำเสนอเป็นกรณีศึกษาพร้อมคำอธิบายเพื่อให้นักปกครองท้องถิ่น ได้เรียนรู้เป็นบทเรียนและประสบการณ์ และนำเสนอผ่านทางสื่อออนไลน์ เพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางการเผยแพร่และเข้าถึงความรู้และข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและรวดเร็ว

3.3 ควรจัดให้มีการประชุม/สัมมนานักปกครองท้องถิ่น อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างภาควิชาการและภาควิชาชีพ โดยเฉพาะนักปกครองท้องถิ่น การจัดประชุม/สัมมนาดังกล่าวจะเป็นช่องทางเพื่อเสริมสร้างความรู้ ชี้แจง และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ ที่นักปกครองท้องถิ่น ควรรับรู้รับทราบ นอกจากนั้นยังจะเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันของนักปกครองท้องถิ่น ในลักษณะที่เป็นเครือข่าย ทั้งนี้ การจัดประชุม/สัมมนาควรดำเนินการโดยสถาบันวิชาการส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นร่วมกับสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์

3.4 องค์กรควรมีมาตรการในการส่งเสริม สนับสนุน และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานให้กับนักปกครองท้องถิ่น ได้แก่ การมอบรางวัลหรือเกียรติบัตรให้กับนักปกครองท้องถิ่น ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในกฎหมายและจริยธรรมนักปกครองท้องถิ่น ในทางตรงกันข้ามควรมีมาตรการลงโทษนักปกครองท้องถิ่น ที่ไม่ประพฤติปฏิบัติตามกรอบมาตรฐาน

3.5 ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักปกครองท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่าย หรือจัดตั้งเป็นสถาบันอย่างเป็นทางการ เพื่อกำกับ ดูแล คัดกรอง ส่งเสริม กรณีนักปกครองท้องถิ่นที่กระทำหน้าที่โดยขาดจริยธรรม ทั้งนี้ นักปกครองท้องถิ่นควรมีสถาบันเป็นผู้สนับสนุนการก่อตั้งและดำเนินการ โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณ ทั้งนี้อาจใช้วิธีการจูงใจนักปกครองท้องถิ่น ด้วยการมอบสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น การได้รับการคุ้มครอง การช่วยเหลือในกรณีถูกฟ้องร้อง รวมถึงการมีสวัสดิการที่เหมาะสม เป็นต้น

3. ควรจัดทำแหล่งความรู้และข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรม ที่นักปกครองท้องถิ่น ควรรู้ ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของเว็บไซต์ที่มีอยู่แล้ว โดยนักปกครองท้องถิ่น สามารถเข้าถึง/สืบค้นได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้ควรเปิดโอกาสให้นักปกครองท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหา แลกเปลี่ยนกรณีศึกษาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น และต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้นักปกครองท้องถิ่นได้รับรู้รับทราบอย่างทั่วถึง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อค้นพบในประเด็นที่นำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายของนักปกครองท้องถิ่น ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นเกี่ยวกับกฎหมายที่นักปกครองท้องถิ่น ยังขาดความรู้ความเข้าใจหรือเข้าใจได้ถูกต้องในระดับน้อย มีทั้งหมด 5 ประเด็นได้แก่ 1. การโฆษณาทางสื่อมวลชนที่เกินจริง และคนทั่วไปรู้ได้ว่าเป็นจริงอย่างแน่นอน ถือว่าไม่มี ความผิด 2. ตามกฎหมายเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ นักปกครองท้องถิ่นสามารถขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการได้ทุกเรื่อง เพื่อความโปร่งใส และตรวจสอบได้ 3. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน สามารถตั้งสถานีวิทยุชุมชนได้ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม 4. นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถเปิดเผยหรือตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกำลังพล และอาวุธยุทโธปกรณ์ในทางการทหารได้ 5. เรื่องที่เกี่ยวกับการที่เด็กและเยาวชนที่ถูกละเมิดทางเพศ นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถให้สื่อมวลชนมาทำข่าวได้ สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความรู้ความเข้าใจ (บูร์ชัย ศิริมหาสาคร, 2560; กิริติ ยศย์ยัง, 2559 และ Benjamin S. Bloom, 1971) ที่กล่าวถึงความรู้อันเป็นความคิดของแต่ละบุคคลที่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์จนเกิดความ เข้าใจ และนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ จนได้รับการยอมรับโดยคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของ สังคม นอกจากนี้ ในรายงานผลการติดตามองครพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนของคณะอนุกรรมการ ติดตามองครพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน (2554, น.245) มีการให้ข้อเสนอแนะหลายข้อที่แสดงให้เห็น ว่า บุคลากรในงาานปกครองท้องถิ่น ยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายและระเบียบต่างๆ ซึ่งเรื่องดังกล่าวจัดเป็นเครื่องมือ สำคัญที่จะใช้ในการบริหารงานปกครองท้องถิ่น จึงมีการเสนอให้มีการจัดอบรมให้ความรู้ดังกล่าว

1.2 ความตระหนักรู้เกี่ยวกับจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

ในส่วนของจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น พบว่า นักปกครองท้องถิ่นที่มีความตระหนักรู้ เกี่ยวกับจริยธรรมในระดับมาก มี 8 ประเด็น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องจริยธรรมเกี่ยวกับคุณธรรม และตระหนักรู้ในระดับน้อย มี 2 ประเด็น เป็นเรื่องการรับเงินทำงานในเวลาราชการได้หากมีหนังสืออนุมัติ และการทำงานนอกเวลาราชการได้ ผลวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดด้านจริยธรรมนักปกครองท้องถิ่นในเรื่องจริยธรรมที่ถือว่ามีความสำคัญต่องานนักปกครองท้องถิ่นเป็นอย่าง ยิ่ง เนื่องจากจริยธรรมเป็นเครื่องนำทางในการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น ให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ดีงามเพื่อประโยชน์ของ สาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชน และเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม อีกทั้งยังเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของ บุคคลในวิชาชีพนักปกครองท้องถิ่นให้ตั้งมั่นอยู่ในแนวทางที่สุจริต ถูกต้องดีงาม การเสริมสร้างจริยธรรมจึงเป็นเรื่องสำคัญต่อ งานนักปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ทั้ง แนวทางในการเสริมสร้างจริยธรรมในงานนักปกครองท้องถิ่น และ จริยธรรม นักปกครองท้องถิ่นที่สอดคล้องกับสุกิจ ชัยมุสิก (2558) เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักปกครอง จากผลการวิจัยข้อหนึ่งพบว่า ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า “คุณธรรม” หมายความว่าถึงสภาพความดีงามที่อยู่ภายในจิตใจ ซึ่งอาจเป็นสภาพความดีงามที่เกิด จากการยึดถือเป็นแนวปฏิบัติตามผู้ทรงคุณงามความดีหรือเกิดจากมโนธรรมของตนเอง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น ความ เสียสละ ความซื่อสัตย์ ส่วนจริยธรรมนั้นเป็นข้อประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เป็นรูปธรรม ซึ่งตั้งอยู่บนหลักของ คุณธรรมรู้สึกผิดชอบชั่วดีเป็นกฎเกณฑ์และมาตรฐานของความประพฤติปฏิบัติในสังคม ซึ่งบุคคลจะพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมี จริยธรรมของตนเอง โดยอาศัยเกณฑ์จากสังคมเป็นเครื่องตัดสินว่าการกระทำนั้นถูก หรือผิดต้นกำเนิดของจริยธรรม ประกอบด้วย “ปรัชญา” (Philosophy) วิชาปรัชญาคือวิชาที่ว่าด้วยหลักแห่งความรู้และความจริง สารของปรัชญาจะ กล่าวถึงลักษณะของชีวิตที่พึงปรารถนาควรเป็นอย่างไร (คุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักปกครอง)

นอกจากนี้ ข้อมูลจากงานวิจัยการสนทนากลุ่มพบว่า นักปกครองท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับกฎหมายที่มี ผลกระทบกับการปฏิบัติหน้าที่ สอดคล้องกับวันเฉลิม แสงสว่าง (2557) เรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการ

ปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีในภาพรวมพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และเรียกสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ รองลงมาคือประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แทนสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการภายนอกและ เป็นประธานของที่ประชุมสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สามารถเข้าชื่อร้องขอ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อดำเนินการให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอน ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมในงานของนักปกครองท้องถิ่น

โดยรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมในระดับมาก โดยมีระดับที่ใกล้เคียงกันในกฎหมายทุกเรื่องและทุกประเด็น โดยส่วนใหญ่เป็นประเด็นที่มีผลกระทบต่อโดยตรงกับการทำงานสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภินันท์ คำเจริญ (2559) การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่นฯ โดยผลการวิจัยระบุว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้านการนำข้อราชการไปประกาศแก่ราษฎร มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านกิจการสาธารณประโยชน์ ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครอง ด้านการรายงานต่อทางราชการด้านการป้องกันโรคติดต่อ ด้านการจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านการจัดทำงานทะเบียน และด้านที่เกี่ยวข้องกับความอาญา ตามลำดับ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้สมบูรณ์

3. แนวทางการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่น

จากผลการวิจัยพบว่า มีข้อเสนอเรื่องแนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ด้วยวิธีการต่างๆ ในภาพรวมประกอบด้วย การจัดอบรม และการทำเอกสาร/สโปดเพื่อเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ การจัดประชุมสัมมนา การจัดทำคู่มือ การให้รางวัล และการลงโทษ และการรวมกลุ่มกัน การจัดทำแหล่งข้อมูลเพื่อให้เข้าถึงและสืบค้นได้ง่าย ได้แก่ การจัดทำเว็บไซต์ เพชบุ๊ก หรือสื่อออนไลน์อื่นๆ ฯลฯ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์และคณะ (2550) เรื่อง การสร้างองค์ความรู้เพื่อการปฏิรูปการเมือง จากผลการวิจัยข้อหนึ่งพบว่า มีข้อเสนอว่าด้วยมาตรการหนุนเสริมในการปฏิรูปการเมืองด้วยการปฏิรูปสื่อ ซึ่งสื่อมวลชนนับเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความตระหนักรู้ให้กับประชาชน ซึ่งนักปกครองท้องถิ่น ถือเป็นผู้นำทางความคิด (Opinion Leader) ตามองค์ประกอบที่สำคัญในทฤษฎีการสื่อสารสองจังหวะ (Two Step Flow Theory) ที่จะนำสารที่สำคัญไปสู่ประชาชน ดังนั้น การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่นเพื่อให้ความพร้อมในการทำหน้าที่ในการถ่ายทอดสาร จึงเป็นเรื่องที่ควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจังโดยองค์กรภาครัฐ องค์กรสถาบันการศึกษา และองค์กรวิชาชีพด้านสื่อมวลชน

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสังคมไทย ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

นักปกครองท้องถิ่นมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ส่วนประเด็นเกี่ยวกับกฎหมายที่นักปกครองท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจหรือเข้าใจได้ถูกต้องในระดับน้อย มีทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่ 1. การโฆษณาทางสื่อมวลชนที่เกินจริง 2. กฎหมายเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ นักปกครองท้องถิ่นที่สามารถขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการได้ทุกเรื่อง เพื่อความโปร่งใส และตรวจสอบได้ 3. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สามารถตั้งสถานีวิทยุชุมชนได้ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม 4. นักปกครองท้องถิ่นไม่สามารถเปิดเผยหรือตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกำลังพล และอาวุธยุทโธปกรณ์ในทางการทหารได้ 5. เรื่องที่เกี่ยวกับการที่เด็กและเยาวชนที่ถูกละเมิดทางเพศ

2. ความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมในงานของนักปกครองท้องถิ่น

นักปกครองท้องถิ่นมีความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมในระดับมาก โดยมีระดับที่ใกล้เคียงกันในกฎหมายทุกเรื่องและทุกประเด็น

3. แนวทางการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารให้กับนักปกครองท้องถิ่น

แนวทางการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ด้วยวิธีการต่างๆในภาพรวม ประกอบด้วย การจัดอบรม และการทำเอกสาร/สโปดเพื่อเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ การจัดประชุมสัมมนา การจัดทำคู่มือ การให้รางวัล และการลงโทษ และการรวมกลุ่มกัน การจัดทำแหล่งข้อมูลเพื่อให้เข้าถึงและสืบค้นได้ง่าย ได้แก่ การจัดทำเว็บไซต์ เฟซบุ๊ก หรือสื่อออนไลน์อื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 นักปกครองท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจทั้งในเรื่องกฎหมายและจริยธรรมสื่อมวลชนในระดับมาก แต่ก็ยังมีกฎหมายบางส่วนที่นักปกครองท้องถิ่นมีความรู้ที่น้อยและมีความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้นักปกครองท้องถิ่นประสบความสำเร็จได้ จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสถาบันการศึกษาและองค์กรวิชาการวิชาชีพต้องประสานความร่วมมือกันในการให้ความรู้ทั้งสองส่วนนี้ โดยจัดอบรม สัมมนา จัดทำคู่มือ จัดทำแหล่งข้อมูลเพื่อการสืบค้น และการจัดทำสื่ออื่นๆ ทั้งนี้ ควรวางแผนจัดทำในลักษณะบูรณาการ กล่าวคือ ควรมีการจัดทำคู่มือ สโปด หรือสื่ออื่นๆ ร่วมไปกับการจัดอบรม สัมมนา ในขณะที่ควรประชาสัมพันธ์ให้นักปกครองท้องถิ่น ได้เข้าถึงแหล่งความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรมที่จัดทำ ในลักษณะที่เป็นเครือข่ายออนไลน์ด้วย

1.2 สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนด้านนิติศาสตร์ ควรนำประเด็นข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ โดยเฉพาะในเรื่องความต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่นไปบูรณาการกับโครงการบริการวิชาการสู่สังคม เพื่อเป็นการเชื่อมโยงและพัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรมสำหรับนักปกครองท้องถิ่น ให้สถาบันการศึกษา อาทิ มสธ. จัดอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการสื่อสารสำหรับนักปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการบริการวิชาการ โดยมีวิทยากร สื่อเอกสาร สื่อที่เป็นคลิป และคู่มือ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกโดยอาจใช้วิธีการวิจัยแบบกรณีศึกษา ในประเด็นเกี่ยวกับการใช้กฎหมายและประเด็นปัญหาเชิงจริยธรรมด้านการสื่อสารของนักปกครองท้องถิ่น

2.2 ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบประเด็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและจริยธรรมด้านการสื่อสารและกฎหมายทั่วไปสำหรับนักปกครองท้องถิ่น เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจกับนักปกครองท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กิริติ ยศยงยง. (2560). *การจัดการความรู้ในองค์กรและการณศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อบปี้ (ประเทศไทย) จำกัด.
- เกรียงศักดิ์ จอดนอก, จิตติ กิตติเลิศไพศาล และละมัย ร่มเย็น. (2559). บทบาทในการสร้างหมู่บ้านปลอดภัยเสพติดของกำนันผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 13(62), 139-149.
- คณะอนุกรรมการติดตามองครพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน. (2554). *รายงานผลการติดตามองครพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน*. เมื่อ 31 มีนาคม 2563, จากhttp://w3c.senate.go.th/pictures/comm/72/20121005122910_1.pdf
- ณิชภา แก้วประดับ. (2560). *หลักจริยธรรมจรรยาบรรณสื่อมวลชนในคู่มือคู่มือการสอนวิชากฎหมายสื่อมวลชนและวิชาจริยธรรมสื่อมวลชน*. กรุงเทพฯ: บริษัท จรัสสินทวงศ์การพิมพ์ จำกัด
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2560). *จัดการความรู้สู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- ปองปรารณ สุนทรเกษม. (2560). *ความรู้และการใช้ความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรมสื่อมวลชนของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดลำปาง*. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 21(1).
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, อัมมาร สยามวาลา, วรเจตน์ ภาคีรัตน์, สิริพรรณ นกสวน, ปกป้อง จันวิทย์ และวรดุลย์ ตูลารักษ์. (2550). *การสร้างองค์ความรู้เพื่อการปฏิรูปการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- อภิรักษ์ คำเจริญ. (2559). *การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ในเขตพื้นที่อำเภออุทองและอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- Bloom, B.S. (1971). *Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York: McGraw-Hill.